

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 105. Et colaphis eum ceciderunt. v. 67.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

omni momento, humiliter deprecor, ut spatibus hisce vilissimis & scædisimis abstergas scædisima mea peccata, ut aliquando illam faciem tuam benedictam videre merear, cum sanctis & electis tuis, in cælo mandatus.

§. 105. *Et colaphis eum ceciderunt. v. 67.*

Variis modis exaggerat hanc percussione[m] Evangelista dum ait: *Colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in faciem eius dederunt, alii expuerunt, alii velaverunt benedictam faciem*, dicentes prophetiza, quis te percussit? ô quanta hæc petulantia! quanta libido, non ita milites insanunt in castellum, quod eis diripiendum traditur, cum alius diripit, alius comminuit, alius incendit, alius abigit, alius occidit &c. atq; in Christum isti debacchantur, alius eum conspuit, alius capillis trahit, alius velat, alius calumniatur, alius cædit & trudit faciem, caput, collum, pectus, brachia, dorsum, pedes? & ideo tam minutim ab Evangelistis hæc scribuntur, ut sciamus, quanto steterit Christo nostra redemptio, & quantum illi debeamus. Addo, ut toti mundo patefiat Christum abunde implevisse de se dicta Prophetarum maxime Iste 50. ubi dicitur à Propheta Christi personam sustinente; *Corpus meum dedi percutientibus & genas meas vellentibus &c.* Denique ut ostenderent, Christum nõ se habuisse iuxta morem veteris testamenti, quo docebatur, *oculum pro oculo, dentem pro dente dandos*: sed iuxta doctrinam suam Novi Testamenti, qua docebat: *si te percussit quis in maxillam, præbe ei & alteram*, ex charitate Christiana, modestia, patientia, humilitate, hinc non percussit Christus, aut ignem de cælo vocavit in vindictam, aut terræ mandavit, ut dehisceret percutientibus se, aut fulmini, ut de cælo trajceret eos, aut naturæ, ut se cohiberet ab influxu consueto, vel ut aridæ manerent manus ut Jeroboamo Regi extendenti manum contra Prophetam, vel Valenti dum vult legem exilij scribere adversus sanctum Basilium, imo subitanea morte omnes punire potuisset ut Core, Dathan &c. sed noluit vindictam, pro nostrâ omnium doctrina, qui talibus Deum quotidie quasi imbre obruimus. & ut ejus exemplo disceremus Christianam perfectionem Novæ Legis, scilicet pati etiam alapas, colaphos, contumelias, iniuriasque pro Dei honore.

SED ô Domine Jesu, video te conspui, cædi, colaphis impeti, illudi & contumeliam fieri à Judæis insidiantibus & malignantibus corporaliter, sed multo plures mysticè. quomodo verò hoc? nimirum nos infelices Deo fecimus & facimus quotidie, quæ passus est à ministris, nos Christi faciem conspuimus, cum eius Sacramenta contumeliis afficimus, cum imaginem Dei in nobis peccatis deformamus, cum proximum nostrum contemnimus & averlamur, cum religionem Catholicam mali Reformatores, vera deformatores extirpantes, auferentes omne quod Dei memoriam conserva-

fervare potest in nominibus, crucibus, imaginibus aliisque omnibus Dei mysteriis & Ecclesie memorialibus. Sed relictis his perditionis filiis concludo dicendo pro mea parte: Ego sum qui te toties & millies peccatis meis, ô Domine, contudi, in faciem spui & defœdavi, ô benignissime Iesu cuius miserationes super omnia opera tua sunt, aperi manum tuam & reverbera me intus & interius, ut in æternum parcas, ut agnoscam, quem ita percusserim, & defœdatam pœnitentiam agendo millies, & millies pectus meum cum dolore, uti publicanus, contundendo.

§. 106. *Alii autem palmas in faciem eius dederunt. v. 67.*

Nec satis erat percutere Christum colaphis, & totum corpus eius onerare verberibus & pugnis, sed, quod virum honestum magis cruciat, eum quoque palmis in facie exceperunt, quod idem est, ac uti mendacem tractare, & nullius frugi hominem habere: Eheu quonam redactus es? mi Iesu! facies tua benedicta, quam Angeli & cœlices desiderant omni momento aspiceret, & pro sua felicitate intueri nunc spuitis, nunc colaphis, nunc palmis oneratur & defœdatur! Et, qui es ipsa veritas & iustitia, iam habetis & tractaris pro vilissimo mendace & impostore falso propheta &c. certe vix credere aulim purum hominem tantum ignominiam & vilitatem in se perferre posse sine contradictione & vindicta, unde vel ex hac patientia agnosco, quod Deus sis & ipsa perfectio.

O Superba anima mea, intuere nunc Deum tuum, Redemptorem tuum largitorem bonorum omnium, quanta ignominia afficitur pro te. En quas tu meruisti plagas, ille modo suffert. Indignaris forte Iudæis, & non consideras quantum tu quotidie per gravia & innumerabilia tua peccata hanc faciem Dei sanctissimam & immaculatam defœdas, colaphis cœdis & palmis, quasi mendacem tractas? mendax non est ille nec fuit, sed tu, tuas fallacias, tuos dolos ille luit. In illo apparet quid in te debuerit aut debeat fieri secundum iustitiam. Ora igitur eius clementiam pro venia, & cum illo te humilia in omnibus perferendo Dei misericordem circa te Iustitiam.

§. 107. *Dicentes: propheta nunc Christus quis est qui te percussit. v. 68.*

Præter innumeras alias vexationes & tormenta opprobriaque, etiam illudebant ei, quasi se prophetam esse dixisset falsò; unde velantes faciem Iesu, iterum petulanter percutiunt colaphizant, tridunt, trahunt, & scurriliter experientiam captant, an sit propheta, dicentes: *Propheta nunc Christus quis est qui te percussit*, quasi dicerent: tu alias dixisti te prophetam, nunc ostende te prophetam esse. Nomina percussores tuos, & credemus tibi, alias te uti mendacem, & seductorem populi tractabimus.

Sic